

9.

Единъ дълбокъ долъ отдѣлва възвищението Сакаръ отъ по-сѣверния гребенъ Тютюнлукъ, който е свързанъ чрѣзъ една седловина¹⁾ съ Гол. Сакаръ. На сѣвероизточния край на Тютюнлука, нарѣченъ Урумджа съртъ, се намѣрва старо селище; въ СИ-жгълъ на селището, на единъ носъ, образуванъ отъ платото надъ стрѣмнитѣ склонове на долината, на сѣверозападъ отъ гребена Тютюнлукъ се намира крѣпостта

Урумъ-Кале.

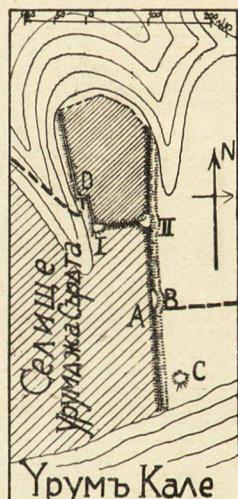
(Положение и планъ фиг. 10 и 12).

Крѣпостта е пазила селището. Единъ окопъ (A) се протака въ сѣверно направление отъ южния склонъ на платото до крѣпостта, на дължина 310 кр. Окопътъ се състои отъ насипъ отъ западната страна (къмъ селището) и отъ ровъ отъ източната страна, безъ берма. Почти въ срѣдата на окопа (130 кр. отъ сѣв. му край) има могилообразенъ насипъ (B); вѣроятно тукъ е имало порта. До южния край на окопа, отъ източната външна страна, има низка могила (C).

Крѣпостта има неправилна форма; източната ѝ страна е продължение на окопа, съ ровъ отъ вънкашната страна; южната страна (76 кр.) има два могилообразни насипа I и II въ кризицата, вѣроятно отъ кули; западната страна (175 кр.) се издава навънъ (18 кр.) на разстояние 50 кр. отъ южния край на крѣпостта; въ изадената частъ, по прѣдание, е имало порта (D), прѣзъ която е слизалъ путь въ долината на р. Черни Ломъ и къмъ чушмата на сѣверния склонъ, подъ крѣпостта. Отъ сѣверната страна (190 кр.) укрѣплението има видъ на чупена линия и е почти изтрито.

Въ доловете отъ двѣтѣ страни на селището има извори.

Отъ горѣописанитѣ крѣпости произлизатъ, вѣроятно, старинитѣ въ Нар. Музей: № 1620 (новъ 426) — бронз. медалионъ съ релефа на Св. Димитръ съ надпись отъ лѣво и № 1739 (новъ 441) — бронзовъа плочка съ изображение на светецъ, съ надпись надъ главата му.

Фиг. 12.

¹⁾ Надъ нея има турска табия отъ освободителната война.